

داریوش

در تدارک آلبوم جدید، با بزرگان ترانه و موسیقی

قدرت تغییر... تغییر قدرت...

تاریخ و سرگذشت ما از سر نوشت ما جدا نیست...

دلانی که باعث شکل گیری جامعه میشن رو بشناسیم و از تجربیات گذشته برای ساختن آینده استفاده کنیم.

همه جا صحبت از این هست که تاریخ با ما چه کرد؟ سوال من این هست که ما با تاریخ چه میکنیم؟

• فکر میکنید این پاندمی مرگبار چه تأثیری بر روی جوامع جهانی منجمله وطن ما از دیدگاه سیاسی، هنری، اجتماعی و فرهنگی داشته؟

- چند هفته پیش، به مناسبت روز جهانی

حرف اول را میزنند نه منطقی و نه حقیقت... آینده اتفاق نمی افتد، ساخته میشود، و این ما هستیم که اگر با تاریخ و مطالعه بیگانه باشیم، محکوم هستیم به "ادامه دادن تاریخ"، محکوم هستیم به تکرار تاریخ و متأسفانه تاریخ تکرار...

بسیاری از جامعه شناسان معتقد هستند که از تاریخ میشه بعنوان یک غربال گری سیاسی استفاده کنیم، در صورتیکه شناخت تاریخ از دیدگاه من به ما کمک میکنه که قدرت تغییر و تحول رو بهتر درک کنیم،

چندی پیش در یک مصاحبه به این نکته اشاره کردم که امروز جنگ بر سر خطوط مرزهای خاکی نیست، بر سر مرزهای ذهنی و تصرف فکرهاست.

امروز ما خیلی واضح شاهد این هستیم که جوامع از سوی قدرت طلبان فقط سرکوب نمیشن، سرگرم میشن، سرگرم در دنیای مجازی، دنیای اینترنت و خواسته ها و داشته ها. قدرت طلبان بی رحمانه می تازند و جوامع ساعت ها و روزها را در کانال های اجتماعی سپری میکنند، امروزه ارقام

در گفتگویی کوتاه در دوران قرنطینه با داریوش اقبالی، هنرمند و فعال اجتماعی خستگی ناپذیر در مورد آلبوم جدیدی که نزدیک به چهار سال در دست تهیه دارد صحبت کردیم.

جوانان: شما از معدود هنرمندانی هستید که همیشه با زمان پیش رفتید و فعالیت های هنری و آثار خود را بسه موازات لحظات کلیدی تاریخی منتشر کردید. با اینکه شما تک ترانه های بسیاری رو به همین دلیل به دوستانتان بخصوص در دهه اخیر هدیه کردید، چه شد که بیش از ده سال از انتشار آخرین اثر شما که به صورت یک آلبوم منتشر شد (دنیای این روزای من) میگذرد؟

داریوش: با در نظر گرفتن اینکه چرخه زمان در حق ما سر نشینان این کره خاکی در این ده سال و اندی همیشه مهر آمیز نبوده، و با در نظر گرفتن اینکه فعالیت های من در بنیاد غیر انتفاعی آینه بر آسیب های اجتماعی معطوف میشن و رشد و وسعت آسیب ها متأسفانه همواره وسیع تر شدن، تلاش من این بوده که بیشتر تمرکز بر روی بخش آگاهی رسانی و توانمند کردن جامعه گذاشته بشه. به موازات این اهداف و رسیدگی به برنامه های ۲۴ ساعته آموزشی رسانه بنیاد آینه، دست چین کردن ترانه ها و همکاری با همکاران هنرمند در داخل و خارج ایران مستلزم زمان بیشتری بود تا بتونم بعد از انتشار تک ترانه هایی مثل «نه»، «نفس ایران»، «اندیشه کشتنی نیست»، «سرود زندگانی» و «لیخند» به یاری بزرگان شعر و موسیقی این آلبوم جدید رو تکمیل و تهیه کنم.

در حال حاضر بسر روی تدارکات نهایی این آلبوم کار میکنم که امیدوارم تا چند ماه آینده آن را منتشر کنم.

• تمرکز شما بر روی تاریخ از کجا سرچشمه میگیره؟

- همیشه معتقد بودم تاریخ درس سرنوشت سازیه... وبراین باورم که تاریخ و سرگذشت ما از سرنوشت ما جدا نیست. اینکه چرا ما با تاریخمون بیگانه ایم همیشه برای من یک معما بوده و یکی از اهدافم از تهیه این آلبوم تلنگری به این معما بود.

بیاییم برای فرزندانمان قصه‌هایی بگیریم که بیدار شوند کنیم به جای اینکه قصه‌هایی که به خواب فرو برن...

آزادی قلم، ۳ می، پیامی داشتیم در مورد کمرنگ و یا نایاب شدن آزادی و حقیقت بخصوص در دوران‌های بحرانی و یقین دارم از هیچکس پوشیده نیست که تاریخ سرزمین ما نسل هاست که در دورانی بحرانی بسر میبرد.

با فرهنگی بحران زده، حقیقت بحران زده، انسانیت بحران زده و مسئولیت بحران زده. و باز برمیگردم به این نکته که تنها راه رهایی، تنها راهکار از "من" به "ما" رسیدن، از قربانی تقدیر به استاد تغییر تبدیل شدن. تا اول قبول نکنیم که قدرت در دست اکثریت... یعنی با ماست، تا تصمیم نگیریم که اگر راهی نیافتیم باید راهی بسازیم، در مقابله با هیچ آسیبی موفق نخواهیم شد. ملت ما به کرات در طول تاریخ ثابت کرده که یک نیروی فنا ناپذیر اراده و پایداری است. بعنوان مثال، که شاید قطره‌ای از اقیانوسی است، ۴۰ سال تلاش دولت برای حذف هنر و موسیقی در سرزمین ما نه تنها نتوانست اونهارو محدود کنه، بلکه به همت پشتکار و استعداد هموطنانمون شاهد رشد و تحول هنر در رده‌های مختلف هستیم. ما یکشنبه به این نقطه از تاریخ نرسیده ایم که یکشنبه هم از آن بگذریم، اما بدون ریشه یابی، بدون درک از ماهیت مشکل هم هرگز پیروز نمیشیم.

پس برای سیمرغ شدن باید تاریخ را بشناسیم تا اول به توانایی‌های خودمون پی ببریم.

بقول دکتر مقصود فراستخواه: "از تاریخ ایران نمی‌توان طفره رفت، ولی نباید اسیر حلقه بگوش او هم شد.

دنیای این روزی ما که با پاندومی ویروس کورونا دست به گریبان هست و ثانیه‌ها با دلهره و با اضطراب میگذرند، به ما توصیف

برای سیمرغ شدن باید تاریخ را بشناسیم تا به توانایی‌های خودمون پی ببریم

تنها راهکار از "من" به "ما" رسیدن، از قربانی تقدیر، به استاد تغییر، تبدیل شدن

برای فرزندانمان قصه‌هایی بگیریم که بیدارشان کنیم به جای اینکه قصه‌هایی که به خواب فرو برن. زمان زمان بیداری و هوشیاری است.

بیاییم از وابستگی به عادت‌ها، به تکرار، به انتظار و شاهدین خاموش تاریخ بودن، به دلبستگی به آگاهی، تفکر، حقیقت، توانایی، عدالت، تحول و انسانیت برسیم. چرا که از دیدگاه من این ما هستیم که سرنوشتمون رو تعیین میکنیم نه دشمنان ما...

با سپاس از هنرمند عالیقدر داریوش عزیز، چنین صدا و انسانیت اش جاودانه باد.

Ayeneh Foundation P.O. Box 16490 Encino, CA 91416 USA
Tel: 818 435 2240 Fax: 818 827 3002
www.Ayeneh.org www.Behboudichat.com www.Dariusheghbbali.com

جدیدی از قهرمان بودن نشان داد و تصویر با عظمتی از انسانیت و از خودگذشتگی و مبارزه رو آموخت. این روزها شاهد انسان‌هایی هستیم که از قشرهای مختلف جامعه از هیچ، لوازم بهداشتی دست ساز بوجود آوردند، پرستاران و پزشکان و کادر پزشکی جان برکف شبانه روز برای نجات بیماران از همه چیز خود گذشتن. این‌ها فقط مدافعان سلامت جامعه نیستند، بلکه سلامت روان هم تحت تأثیر این همه انسانیت قرار میگیره و ایمان به انساندوستی رو تقویت میکنه. این‌ها قهرمانان این روزی ما هستند. در سراسر جهان ملت به پاس این ایثار و فداکاری از آنها قدردانی میکنند، چرا که سلامتی من، سلامت جام و جان من، سلامتی تو، سلامتی ما در گرو سلامتی، خدمت، درک و گذشت همه